

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Hr. Hjortnæs sagde, at vi nu igen var ovre i den traditionelle debat om mål og midler, og at vi så var tilbage i fortiden, og at det var fuldstændig absurd. Jeg synes, det er en let måde at komme om ved det på, for når jeg nævner mål og midler, er det, fordi der sker en udvikling, der også er i venstres miljøpolitik. De mål og midler, vi har, ændrer sig hen ad vejen. Vi har – erkendt – højere miljøpolitiske mål nu, end vi havde i 1972, 1974 og 1976, og det har socialdemokratiet da også. Derfor synes jeg ikke, at det er en fuldstændig absurd tanke, men jeg siger, der stadig væk er en sammenhæng imellem det mål, man vil nå, og de midler, man har til rådighed, og det var det, jeg henviste til, da vi havde debatten om Sojakagefabriken herinde, hvor nogle oppe fra tilhørerpladerne måske påvirkede det mål, socialdemokratiet havde på dette område.

Hvad angår miljøankenævnets sammensætning, er det da rigtigt, at der er mange cand. polit.er, civilingeniører osv., herunder mange cand. polit.er fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, men der sidder altså også nogle smedemestre fra Håndværksrådet, nogle gårdejere fra Landbruksrådet og nogle arbejdere fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Det kan da godt være, at sammensætningen er rigtig, men jeg fik intet svar fra hr. Hjortnæs på, hvad man skulle sætte i stedet for, for, som ministeren også sagde, der er også ankenemuligheder andre steder. Det kan godt være, der ikke er en så folkelig islæt mere, som der har været, og det kan skyldes, at sagerne er blevet så indviklede, men jeg mener nu alligevel, det vil være en fordel, at vi har den ankenemulighed.

Hr. Leif Hermann kom med en bemærkning om, at de kommunale myndigheder må kende deres ansvar, og som jeg har sagt gang på gang, tror jeg, de gør det nu, fordi man er blevet opmærksom på disse forhold, og så er det domstolenes opgave at dømme.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Det, jeg har efterlyst nogle gange, når jeg diskuterer disse spørgsmål med hr. Sønderby, er, at hr. Sønderby erkender, hvad det er for

nogle interesser, hr. Sønderby ønsker at varetage.

Situationen er den enkle, at hr. Sønderby ønsker at varetage landbrugets interesser i miljøpolitiske spørgsmål, og det synes jeg er helt legalt, men så lad os få det sagt og erkendt, sådan som det er; så ved vi, hvor vi har hinanden. Vi ønsker nu at varetage miljøets interesser, og så må vi jo se, om vi kan mødes og lave en alliance.

Om miljøankenævnet skal jeg kun sige til hr. Sønderby, at vi gerne vil drøfte spørgsmålet. Det, der er interessant, er, hvad det er for nogle personer, man udpeger til at afgøre de enkelte sager, og det kan vi ikke rigtig få nogen statistik på, men jeg tror, det stort set er jurister, cand. polit.er og teknisk-videnskabelige folk, men spørgsmålet er igen, hvad vi vil bruge det til, og det vender vi tilbage til i udvalget.

Jeg vil gerne herefter vende tilbage til hr. Bernhard Baunsgaard. Hr. Bernhard Baunsgaard optræder nu i en miljøpolitisk debat, og det synes jeg i sig selv er spændende, men det område, som hr. Bernhard Baunsgaard er mest interesseret og engageret i, er jo det retspolitiske. Jeg ved, at hr. Bernhard Baunsgaard har stor respekt for domstolene og har stor respekt for, at de grundlæggende retsprincipper håndhæves. Men situationen er altså den, at det er temmelig afgørende, hvordan lovbestemmelserne er udformet. Det kan ikke nytte noget, at hr. Bernhard Baunsgaard kommer og besværges domstolene og siger, at der skal rejses sager om dit og dat og domstolene skal dømme sådan og sådan. En anklagemyndighed skal vurdere, om en sag kan vindes. Man kan ikke bare tænke på at få nogle overskrifter i aviserne. De anklagemyndigheder, vi har, skal vurdere rent konkret på det retsgrundlag, der foreligger, om sagen kan vindes, og uanset om hr. Bernhard Baunsgaard nu kan forstå det eller ej, er situationen den, at ordet »væsentlig« spiller en ganske betydningsfuld rolle.

Det, jeg har sagt her i dag, er ikke udtryk for, at jeg er uenig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at de overskridelser, vi har oplevet, er uantagelige, og at der burde gribes ind, men jeg har hele tiden hævdet og mener fortsat, at det, der er galt, er, at loven ikke er præcis nok. Det er derfor, jeg appellerer til hr. Bernhard Baunsgaard og til det radikale venstre, at de medvirker til at skabe det for-